

EN SPØKELSESHISTORIE

Av Knut Rolvsjord

Gårdbruker Ole O. Morken, hvis pålitelighet ikke kan dras i tvil av dem som kjenner ham, sitter hos meg og forteller: For 54 år siden var det en gård, som lå 60—70 m. fra min egen. Nå er husene borte og jorda delt mellom nabogårdene. Her bodde et gammelt ektepar. Mannen het Trond Pedersen Ruste og konas jentenavn var Marit Torkildstad, Nystuen. De hadde en pleiedatter, som het Kristine Vindalsløkken og hun hadde tatt til seg en 11 år gammel jente, Gurine Moene. Kristine var ofte borte, bl. a. på møter i baptistmenigheten. Trond hadde ligget tilsengs i over 5 år, lam og fullstendig hjelpeløs. Kona skulle ha sagt, at dersom Trond fikk dø, ville hun gi bort ei ku. Mannen døde, og Marit ga bort en kalv til Berit Moene. Kort tid etter, i januar 1899, begynte kyrne å komme løs. De sto som vanlig om natta, men så snart noen kom inn i fjøset falt bandet av den ene ku etter den andre. Spetaklet varte helt til påske, men der hendte ingen ting når Kristine var heime. Det ble så ille at vi naboer måtte komme til hjelp. Det hendte at Marit kom springende med tre-fire naut i helene. Det var da helst min bror Peder og jeg som var med. Vi bandt snører på kubandene, men så snart vi gikk bort fra ei ku for å ordne med den neste, falt bandet på den første i båsen så det skranglet. Vi gjorde ekstra sterke grimer av taug, som ble knyttet sammen i endene med mange knuter så langt endene rakk. Så snart vi vendte oss fra, kom kua løs og gikk inn på golvet. Bandet skranglet ned i båsen, og alle knutene på tauet var vekk.

— Men kunne det ikke tenkes at noen som var til stede og hjalp til, løste dyra?

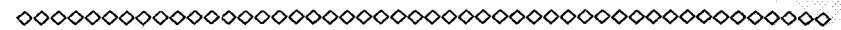
— Nei, det var umulig, for ingen kunne ha greidd å løse opp knutene på så kort tid. Vi tok reip på hornene til ei ku og festet reipet til veggen med en tømmermannshake. En gammel hardhaus, Ole Arntsen Håker, lager vidjer og satte på som ekstra band, og mente på at det skulle stå. Min bror ble nesten fælen og rygget tilbake, da han så at ringen i jernbandet og løkken på vidjebandet var kommet ut av veggfestet uten å være gått opp. Dyra stirret så rart oppetter veggen, ellers tok de det med ro. Når de kjente seg fri, ruslet de ganske rolig inn på fjøsgolvet. Vi måtte gi opp.

Noen som fortalte mor om noe lignende som hadde hendt på en annen gård, bad henne snakke med Marit om dette. Det ble bestemt å kaste lodd om Marit skulle gi bort ei ku, en kalv eller ingenting. Loddet falt på kalven. Det var søndag. Mandag dro Kristine til Oppigar Ålbu for å levere smør. Så snart hun var borte, kom alle dyra løs, så nær som kalven. Marit fikk da styresmedlem i Opdals Sparebank, I. K. Ålbu, til å ta ut 100.— kr., som hun ga bort. Fra den tid ble det ro i fjøset.

Det må krøkes i ti...

Leiv Bjørnstad

FUGLELIV I ET GRENSEOMRÅDE

Av Kristen Krogh

I de nordligste delene av Trøndelag har vi på mange måter et grenseområde innen fuglefaunaen. Her treffer vi flere sørlige arter som når eller nærmer seg sin nordgrense, enten absolutt eller som rugefugl, og på den annen side nordlige arter som nærmer seg sin sørgrense.

I Lierne, herredene Nordli og Sørli, går som kjent Norge et stykke østenfor vass-skipet, inn i Sverige så å si, og rekker lengre øst enn noe annet område i Sør-Norge. Både natur og fugleliv i Lierne skiller seg på mange måter fra Namdalen forøvrig og viser tydelig sammenheng med svenske forhold. Her kan en treffe på fuglearter som på våre breddegrader har en typisk østlig utbredelse. I Lierne får en altså et dobbelt grenseområde, både mellom nord og sør og mellom øst og vest.

Lengst øst i Nordli og lågere enn noen annen del av bygda ligger Murusjøen. På sørsiden av denne er det i den vestlige delen frodig bjørkeskog oppkommet etter skogbrann i forrige århundre. Under bjørka er det nå atskillig unggran, dels plantet og dels oppkommet naturlig. En slik bjørkeskog eller blandingsskog vil alltid ha et rikere fugleliv enn en ren barskog. I og omkring bjørkeskogen ligger større myrstrekninger, og lengst øst strekker gammel, temmelig urørt granskog seg innover mot riksgrensen, avbrutt av myrer og blandingsskogpartier.

I dette område har fugler fra høyst forskjellige himmelstrøk satt hverandre stevne. Her er det side om side funnet rugende arter som